

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

Тож аби довести майстерство Маріно, як письменника метафоричної поезії, слід звернути увагу на його вірші. Перший вірш увійшов до збірки «Ліра» і має назву «До сну». Як вже позначалося раніше, метафористи часто використовували сон як віддзеркалення життя. «Безмовності та Півночі дитя,/ Батько повітряних, ніжних видінь,/ Ласкавий сон, закохан добрий геній,/ Ті, що щасливі, за тобою всі летять.». Вже с перших рядків ми знаходимося у чарівному полоні сновидінь. Стає зрозумілим, що саме в цьому вірші сон грає з читачем таємну гру. Маріно використовує персоніфіковану метафору, сон оживає, наче старий друг, він є дитям Безмовності та Півночі, які теж виступають у ролі персон. Сон є батьком повітряних, ніжних видінь, окрім персоніфікації як такої, використовується багато метафоричних епітетів таких як «повітряні ніжні видіння», «ласкавий сон», «добрий геній». Є також контекстуальна метафора «Ті, що щасливі, за тобою всі летять.», її можна зрозуміти лише у контексті перших трьох строк. Ті, що щасливі - тобто закохані один в одного люди, що тільки в сні можуть наче в мрії буди з коханими.

Маріно має дивовижну естетику в поезії, яка притаманна тільки тогочасному стилю бароко. Проте його вірші хоч і мали пишність, урочистість та надмірну метафоричність кожного образу, невідмінну іншим поетам, залишались легкими та піднесеними.

У творчості Маріно використовує всі види та підвиди метафор, а також вигадує свої, авторські хитросплетіння слів, аби вразити читача. Саме тому його творами надихнулася ціла низка наступних поетів того часу та виникла навіть течія «маринізму», представники якої і досі творять по всій території Італії.

ФАКТОРЫ И ПРИЧИНЫ ЯЗЫКОВОГО ЗАИМСТВОВАНИЯ

Чеверда Н.А., *магистрантка*
Бердянский государственный педагогический университет,
Бердянск, Украина

Актуальность выбранной темы обоснована недостаточной изученностью новейших современных заимствований.

К причинам заимствования можно отнести: потребность в наименовании новой вещи, нового явления; необходимость разграничить содержательно близкие, но все же различающиеся понятия; тенденция, заключающаяся в том, что цельный, не расчлененный на отдельные составляющие объект и обозначаться должен «цельно», нерасчлененно, а не сочетанием слов; социально-психологические причины и факторы заимствования.

Обобщенный анализ результатов исследования позволил определить критерии освоенности иноязычной лексики. Релевантными признаками освоенности заимствований *в системе языка* считаются: фонетико-графическая передача иноязычного слова средствами языка-реципиента; употребление иноязычного слова в рамках грамматических категорий языка-реципиента; закрепление (стабилизация) значения.

Необходимыми параметрами освоенности иноязычных заимствований в речи носителей являются следующие: узнаваемость - определяется

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

коэффициентом новизны; воспроизводимость - определяется количеством носителей, использующих заимствование в речи; семантическое усвоение - определяется способностью носителей объяснить значение заимствованной единицы; функциональное усвоение - определяется способностью семантически правильно употребить заимствованное слово в речи.

Литература

1. Волков С. С., Сенько Е. В. Неологизмы и внутренние стимулы языкового развития / С. С. Волков, Е. В. Сенько // Новые слова и словари новых слов. - Л. : Наука, 1983. - 312 с.

СПЕЦИФІКА ВЖИВАННЯ ВАРІАНТНИХ ЗАКІНЧЕНЬ МІСЦЕВОГО ВІДМІНКА ІМЕННИКІВ ЧОЛОВІЧОГО РОДУ В МОВІ СУЧАСНИХ ЗМІ

Юносова В.О., канд. філол. н., доцент;

Бердянський державний педагогічний університет, м. Бердянськ, Україна

Фонетичною особливістю української мови є чергування *г, к, х* із *з, ц, с* перед закінченням *-і* в місцевому відмінку однини іменників чоловічого роду II відміни. Якщо в іменниках I відміни перехід кореневих *г, к, х* у *з, ц, с* відбувається послідовно (у книзі, на руці, на мусі), то в іменниках II відміни спостерігаємо варіантність флексій, яка виникла внаслідок змішування різних іменникових парадигм у давній словозміні [1, с. 95]: *в році, на порозі, у лузі, у кожусі*, але *в снігу, на вовку*. Уживання варіантних закінчень місцевого відмінка іменників II відміни було предметом дослідження багатьох учених (І. Огієнка, О. Синявського, П. Тимошенка, Н. Сологуб та ін.), які з'ясували, що на вибір однієї з варіантних форм впливають різні чинники: акцентуаційні, словотвірні, морфологічні, лексичні.

Мета нашого дослідження - простежити вживання варіантних закінчень *-і/-* у місцевого відмінка в сучасних ЗМІ, виявити тенденції їхнього використання.

В останні десятиліття українська мова у зв'язку з великими суспільними зрушеннями переживає період інтенсивних змін. У такі часи посилюються пуристичні тенденції - прагнення до очищення мови від іншомовних запозичень, неологізмів тощо. Погоджуємося з думкою О. Тараненка, що збільшення випадків уживання в місцевому відмінку форм із закінченням *-і* є намаганням поширити питомі елементи й обмежити наслідки впливу російської мови [2], в якій це чергування відсутнє, пор.: *на порозі - на порогі, у потоці - в потоке, у душі - в духе* тощо. Передусім такі спроби відбиває мова засобів масової інформації, яка в наш час активно впливає на формування норм української літературної мови. Зокрема, у мові ЗМІ зафіксовано численні випадки вживання варіантних форм, як-от: *у Гонконзі - в Гонконгу, в Артеку - в Артеці, у Бельбеку - у Бельбеці, на рингу - на ринзі, на язика - на язичі* тощо.

Простежується розширення випадків чергування приголосних в іменниках чоловічого роду II відміни, які не зафіксовані правописними виданнями: *Я в жасі* (Перший національний канал, 31.01.2014); *Вона перебуває у розицці* (канал «1+1», 30.12.2013); ... *на 20-метровому флашитоці* замайорів синьо-жовтий стяг України